

УКРАЇНА

(19) **UA**

(11) **106006**

(13) **U**

(51) МПК

A61B 17/11 (2006.01)

A61B 1/313 (2006.01)

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ
УКРАЇНИ

(12) ОПИС ДО ПАТЕНТУ НА КОРИСНУ МОДЕЛЬ

(21) Номер заявки: **u 2015 10613**

(22) Дата подання заявки: **30.10.2015**

(24) Дата, з якої є чинними
права на корисну
модель: **11.04.2016**

(46) Публікація відомостей
про видачу патенту: **11.04.2016, Бюл.№ 7**

(72) Винахідник(и):

**Бойко Валерій Володимирович (UA),
Мушенко Євгеній Володимирович (UA),
Іванова Юлія Вікторівна (UA)**

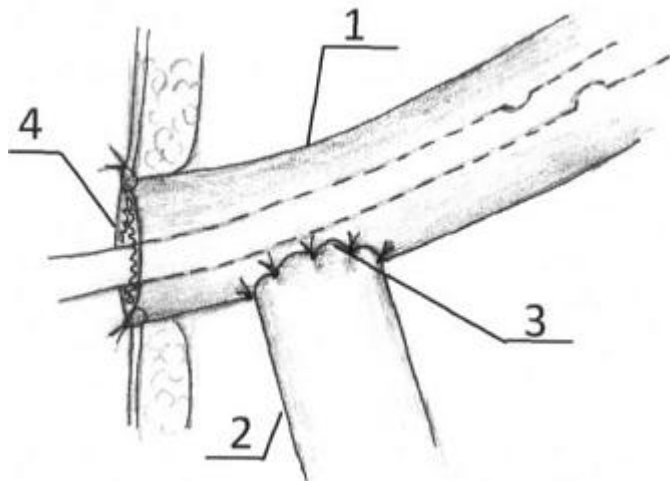
(73) Власник(и):

**ДЕРЖАВНА УСТАНОВА "ІНСТИТУТ
ЗАГАЛЬНОЇ ТА НЕВІДКЛАДНОЇ ХІРУРГІЇ
ІМ. В.Т. ЗАЙЦЕВА НАЦІОНАЛЬНОЇ
АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ",
в'їзд Балакірева, 1, м. Харків, 61103 (UA)**

(54) СПОСІБ ЛІКУВАННЯ ГОСТРОЇ КИШКОВОЇ НЕПРОХІДНОСТІ

(57) Реферат:

Спосіб лікування гострої кишкової непрохідності включає мобілізацію і видалення некротизованого сегмента тонкої кишки, формування міжкишкового співустя "кінець-в-бік" та формування термінальної ілеостоми. Ілеостому формують на привідній ділянці тонкої кишки. Декомпресію ділянки виконують крізь сформовану ілеостому, обминаючи анастомотичну камеру.

UA 106006 U

Корисна модель належить до галузі хірургії і може бути використана в хірургічному лікуванні гострої кишкової непрохідності, що ускладнена некрозом тонкої кишки.

Гостра кишкова непрохідність є одним з самих грізних хірургічних захворювань органів черевної порожнини і складає 9-20 % всіх випадків гострої абдомінальної патології. Її частота варіює від 85 до 97 %. Гостра механічна непрохідність розподіляється на обтураційну, странгуляційну, змішану та судинну форми. (Хворостухина Н.Ф., Столярова У.В. Острая кишечная непроходимость при беременности / Фундаментальные исследования. - № 10. - 2012. - С. 168-175). З приводу спайкової хвороби щорічно в хірургічних стаціонарах лікується 1 % прооперованих раніше хворих, притому у 50 % з них розвивається гостра кишкова непрохідність з післяопераційною летальністю від 10 до 15 %.

За даними літератури, у 55-70 % пацієнтів після абдомінального хірургічного втручання розвивається спайковий процес в черевній порожнині, що призводить до такого грізного ускладнення, як гостра спайкова кишкова непрохідність. Післяопераційна летальність у хворих на гостру спайкову кишкову непрохідність коливається в межах від 13 до 60 % (Бойко В.В., Криворотько І.В., Климова Е.М., Тарабан І.А., Грома В.Г., Жиленко І.І., Кордон Т.І., Евтушенко Д.А., Минухин Д.В. Анализ лечения острой спаечной кишечной непроходимости / Харківська хірургічна школа. - № 5(62). - 2013. - С. 5-7). Слід відзначити, що необхідність у виконанні резекції тонкої кишки внаслідок її некрозу виникає приблизно у 18 % пацієнтів (Jeremy E. Springer Jonathan G. Bailey, Philip J.B. Davis, Paul M. Johnson. Management and outcomes of small bowel obstruction in older adult patients: a prospective cohort study / Can J Surg. - 2014. - № 57(6). - P. 379-384.).

Відомим аналогом є спосіб лікування гострої кишкової непрохідності, яка ускладнена некрозом кишки, що описаний Житловим А.Г. (див. Житлов А.Г. Обоснование и усовершенствование способов илеостомии, и восстановительных операций при ее устранении.- Автореферат на соискание научн. степени канд. мед. наук. - Самара. - 2008). Він включає мобілізацію і видалення некротизованого сегменту тонкої кишки, формування ілеостоми, декомпресію привідних відділів тонкої кишки крізь сформовану ілеостому і наступне відновлення цілісності кишкової трубки через 3-6 місяців.

Аналог дозволяє ліквідувати явища кишкової непрохідності і видалити нежиттєздатний сегмент тонкої кишки, а також в подальшому закрити ілеостому позаочеревинно. Але підвищений тиск в привідному відділі тонкої кишки і мікробна контамінація зони анастомозу підвищують ризик неспроможності тонкокишкового співустья. Декомпресія привідних відділів тонкої кишки крізь ілеостому, що сформована на відповідній петлі, а також проведення зонда крізь анастомотичну камеру утруднюють пасаж кишкового вмісту, що також сприяє підвищенню ризику неспроможності міжкишкового співустья. Недоліком способу є необхідність виконання повторного оперативного втручання, яке спрямоване на відновлення пасажу по кишкочівній трубці, що, в свою чергу, збільшує ризики повторної спайкової кишкової непрохідності внаслідок збільшення адгезивних процесів в черевній порожнині.

Найближчим аналогом до корисної моделі є спосіб лікування гострої кишкової непрохідності Maydl, описаний в книзі І. Литтман. "Брюшная хірургія" (див. М. - "Книга по требованию". - 1970. - С. 269). Спосіб включає мобілізацію і видалення некротизованого сегмента тонкої кишки, формування міжкишкового співустья "кінець-в-бік" та формування термінальної ілеостоми на відповідному сегменті тонкої кишки.

Найближчий аналог дозволяє видалити некротизовану ділянку тонкої кишки, подолати явища кишкової непрохідності і виконати декомпресію привідного відділу тонкої кишки крізь ілеостому. Недоліком найближчого аналога є необхідність виконання повторного оперативного втручання, яке спрямоване на відновлення пасажу по кишкочівній трубці.

В основу корисної моделі поставлена задача зменшення ризику неспроможності первинного анастомозу, який був сформований в умовах гострої кишкової непрохідності.

Поставлена задача вирішується тим, що спосіб лікування гострої кишкової непрохідності включає мобілізацію і видалення некротизованого сегмента тонкої кишки, формування міжкишкового співустья "кінець-в-бік" та формування термінальної ілеостоми, згідно з корисною моделлю, ілеостому формують на привідній ділянці тонкої кишки, а декомпресію цієї ділянки виконують крізь сформовану ілеостому, обминаючи анастомотичну камеру.

Формування ілеостоми на привідному відділі тонкої кишки дозволяє провести адекватну декомпресію тонкої кишки, а також зменшити навантаження на шви в зоні анастомозу, що зменшує ризик його неспроможності. Крім того, формування первинного міжкишкового співустья і можливість позаочеревинного закриття ілеостоми дозволяють уникнути виконання повторного лапаротомного втручання в подальшому.

Заведення декомпресійного зонда, обминаючи анастомотичну камеру, дозволяє зменшити внутрішньокішкову гіпертензію в привідних відділах кишки, отже зменшує навантаження на зону швів міжкішкового співустя, а також і ризик неспроможності первинного анастомозу.

5 Спосіб пояснюється кресленням, на якому зображений кінцевий етап операції. На кресленні прийняті наступні позначення: привідна петля 1 тонкої кишки, відвідна петля 2 тонкої кишки, міжкішковий анастомоз 3, ілеостома 4.

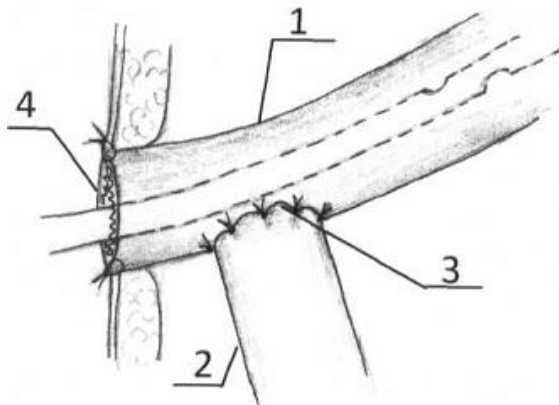
Корисну модель виконують наступним чином.

10 Після мобілізації некротизованого сегмента тонкої кишки виконують його видалення. На відстані 6-10 см від краю привідної петлі 1 тонкої кишки (в залежності від товщини черевної стінки) формують ілео-ілеоанастомоз 3 "кінець-в-бік". Формують позаочеревинно термінальну ілеостому 4, крізь яку виконують декомпресію привідних відділів тонкої кишки.

Таким чином, використання корисної моделі дозволяє зменшити ризик неспроможності первинного анастомозу, який був сформований в умовах гострої кишкової непрохідності.

15 ФОРМУЛА КОРИСНОЇ МОДЕЛІ

20 Спосіб лікування гострої кишкової непрохідності, що включає мобілізацію і видалення некротизованого сегмента тонкої кишки, формування міжкішкового співустя "кінець-в-бік" та формування термінальної ілеостоми, який **відрізняється** тим, що ілеостому формують на привідній ділянці тонкої кишки, а декомпресію цієї ділянки виконують крізь сформовану ілеостому, обминаючи анастомотичну камеру.

Комп'ютерна верстка В. Мацело

Державна служба інтелектуальної власності України, вул. Василя Липківського, 45, м. Київ, МСП, 03680, Україна

ДП "Український інститут інтелектуальної власності", вул. Глазунова, 1, м. Київ – 42, 01601